

Három hónapot töltöttem Finnországban, Ouluban, pontosan szeptember elejétől november végéig.

Amikor jelentkeztem az Erasmus programra, még nem tudtam, mi vár rám, sokat gondolkodtam rajta, hogy mennyire szolgálja egy ilyen gyakorlat a hatod éves és az orvosi tanulmányaimat. Amikor megkaptam a helyet, úgy gondoltam rendben, úgyszólván ez az utolsó lehetőségem, hogy világot lássak ilyen minőségben és ennyi ideig, szóval élveznem kell, élvezni fogom a kinti létet. A szervezés nem volt mindig egyszerű, hosszas levelezéseket folytattam az oului Erasmus koordinátorral (Virpi), aki egy nagyon aranyos és segítőkész, néha túlzottan is szabálykövető, de ennek köszönhetően mindent elintéző hölgy. Ami nagyon fontos, hogy amint tudomást szereztek róla, hogy mehettek Ouluba, regisztráltak a PSOAS honlapján. Ez egy **szálláskereső szervezet**, amely adataid és igényeid (lakótársak száma, ár... stb.) megadása után megpróbál a számodra legmegfelelőbb szálláson elhelyezni, ami lehet diák apartman vagy kollégium. **Jóval olcsóbban juthatsz szálláshoz rajtuk keresztül** (220-300 euro/hó), én június elején regisztráltam csak náluk és már nem találtak számomra semmit, így magamnak kellett keresnem, ami még több szervezéssel járt és havi 420 euróért sikerült. Miután megkaptátok a helyet, el fog küldeni minden információt emailben a Virpi, hogy mit kell elintéznetek, beszereznetek, elküldenetek, aláíratatnotok, úgyhogy erről nem is írnék itt többet.

Tehát miután minden papírmunkán túl voltam, augusztus 31-én kirepültem Finnországba (Budapest-Helsinki-Oulu; Finnair légitársaság). Körülbelül másfél hét telt el, mire elintéztem a kinti szervezési dolgokat, megszoktam a kinti életet, barátokat szereztem, és ugyanennyi idő kellett ahhoz is, hogy rájöjjek, **életem egyik legjobb döntése volt, hogy jelentkeztem az Erasmus programra!** Nem részletezném az összes programot, de nagyon sok van. A diákszervezetek által lebonyolítottak (hajótúra Stockholmba, városnézés, pár nap eltöltése egy finn családdal, mökki hétvége... stb.) és a saját magatok által szervezettek (érdemes, főleg ha jó a társaság) is egyaránt élvezetesek. A táj gyönyörű, én láttam az északi fényt, voltam a Téalapónál, túráztam nemzeti parkokban (Oulanka a legszebb) és még sorolhatnám. A mökki gyakorlatilag a finn „nyaraló”, mely egy nagyon igényes faház az erdő közepén.

Plusz költség még az érkezéskor a diákkártya megvásárlása, ami kb. 50 euro/félév, de nagyon sok kedvezményre jogosít, például a kórházban található Kotka nevű étteremben is. 2.6 euróért kitűnő minőségű és elegendő mennyiségű ebédhez lehet hozzájutni, valamint kedvelt társasági hely is, mi sokszor ott jöttünk össze együtt ebédelni, hogy megbeszéljük a délutáni, esti, hétvégi programokat.

A város tele van nagyon hangulatos kis kocsmákkal, betérőkkel, pizzázókkal, némelyikben tűz is ropog a kandallóban. Ami az időjárást illeti, meleg ruha kell, mert tényleg hideg van, de ez nem is annyira zavaró, inkább a rövid nappalok okozhatnának letargikus hangulatot, ha az

ember egész nap otthon ülne, na de arról szó sem lehet, majd megtapasztaljátok ti is, ha belevágtok.

Úgy gondolom, hogy szakmailag pont ugyanannyit lehet a kint eltöltött hónapokból profitálni mint Magyarországon, ez csak rajtatok múlik, hogy mennyire vagytok érdeklődők. Angolul majdnem minden orvos beszél legalább annyira, hogy pár szóban el tudja mondani, éppen mit csinál, mi a baja a páciensnek. Természetesen pénz az sokkal több van mindenhol és ez meg is látszik az épületen és a hangulaton is.

Direkt nem írok konkrétumokat, egyfelől mert ha csak egy részét el akarnám mesélni, napokig kéne írnom ezt a beszámolót, másfelől pedig mert úgy gondolom, mindenkit más mozgat, más érdekel igazán és az egésznek pont az a lényege, hogy ha érdekel milyen odakint, tapasztald meg, mert leírni nem lehet igazán! Ha majd hazajöttök, szerintem ti is ugyanígy fogtok érezni. **Azt bátran merem állítani, hogy akármilyen típusú ember vagy, megtalálod, ami neked való és otthon fogod érezni magad! Személy szerint rám nagyon nagy hatással volt ez az utazás!**